

ŁADNY (3) ai

a jasne.

sg m N ładny (2). ◇ I ładnym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Uporządkowany (3) : Commodum – Pozitek, czas ładnij, prawie w czas. W traf na czas, w czas. *Calep* 223b.

W przeciwstawieniu: »ładny ... niepewny« (1): gdyż to przyrodzony ieft obyczay/ á owo nábyty [...] on łączny y ładny/ á to trudny y niepewny: ow wedle biegu poſpolitégo/ á ten iákoby *monstrosum* kto lewą ręką robi. *SarnStat* 1306.

Szereg: »łączny, (i) ładny (i snadny)« (2): ZATYM NA TRZECIM MIEYSCV ACTIONESS, ALBO PROCESS PRAWA ZIEMSKIEGO, PORZĄDKIEM BARZO ŁACNYM, ŁADNYM, Y KV PAMIĘCI SNADNYM. *SarnStat* 551, 1306.

Synonim: grzeczny.

JZ